
Mededelingenblad van het Sint Jozefkoor

Juni 2024, jaargang 34, nummer 2

Katholiek

Het is alweer een maand geleden dat we in Groningen te gast mochten zijn bij bisschop Ron van den Hout om daar in de St. Jozefkathedraal de Hoogmis op te luisteren. Een reis die allen goed is bevallen, getuige de diverse bijdragen in dit blad, waarvoor dank. Ook dank aan mijn medebestuurders Wim en Pierre voor al hun inspanningen om deze reis tot een succes te maken.

De bisschop dacht blijkbaar dat wij er jaarlijks op uittrokken met het koor. Dat was ooit eens om de twee jaar maar de drukte rond de TV-missen in 2018, 2019 en 2020, de coronaperiode en de voorbereidingen voor ons eeuwfeest maakten dat het ondertussen al 7 jaar geleden is dat we in Twisteden en Kevelaer waren voor de opname van de gezangen uit het vesperale van Margriet van Cortenbach. Wat dit uitstapje naar Groningen uniek maakte was de aanwezigheid van onze partners; iets dat, voor zover ik weet, in de historie van het koor nooit eerder voorgekomen is. Mocht dat toch zo geweest zijn: ik was er in ieder geval niet bij.

De zondag na Hemelvaart werd ik na de Hoogmis aangesproken door een parochiaan die informeerde naar onze reis. Ik vertelde dat alles prima was verlopen, de Hoogmis zeer goed bezocht was en er door de aanwezigen ook actief meegezongen werd. De reactie was dat het dan ook wel een mis “naar onze smaak” geweest moest zijn. Die opmerking kan ik wel begrijpen, maar om smaak gaat het natuurlijk niet.

In zijn preek met Hemelvaart sprak bisschop van den Hout over de *herkenbaarheid* van de liturgie van de Latijnse kerk. Als je in een katholieke kerk binnengaat heeft dat altijd iets vertrouwds. Herkenbaarheid is van groot belang.

Bijvoorbeeld, je bezoekt in het buitenland een katholieke eredienst. Dan mag je verwachten dat je als gelovige actief deel kan nemen aan de liturgie. Dat is echter niet vanzelfsprekend. Gaat het om de orde van dienst van de mis, dan zal de herkenbaarheid er doorgaans wel zijn, maar aangezien het gebruik van de landstaal ook buiten Nederland eerder regel dan uitzondering is, blijft het behelpen. Je bent dan wel katholiek, de vraag is of je je tijdens zo'n eucharistieviering ook volledig katholiek *voelt*, in die zin dat je voelt deel uit te maken van een werkelijk universele kerk* door onder andere het actief mee kunnen zingen van voor jou bekende gezangen.

De actieve deelname van de gelovigen aan de eredienst is iets wat Theo Driessen na aan het hart lag. Zo was hij al in de jaren '30 van de vorige eeuw een groot voorstander van het mislezen met het gezicht naar de mensen, het koor vóór in de kerk in plaats van op het oksaal en het stimuleren van de volkszang. Driessen was in dat opzicht zijn tijd decennia vooruit. De constitutie *Sacrosanctam concilium* uit 1963 benadrukte de actieve deelname van de gelovigen en kende daarom een ruimere plaats toe aan de volkstaal waarbij wel "*de schat van de kerkmuziek met de grootste zorg bewaard en gecultiveerd moet worden*". Dit laatste leidde tot een controverse aangezien men ruimte wilde schenken aan hen die de zang in de volkstaal wilden stimuleren. Deze ruimte werd gegeven met de latere instructie *Musicam Sacram* (1967) alhoewel daar "*het gregoriaans als de eigen zang van de Romeinse liturgie de eerste plaats moet bekleden in de gezongen liturgische handelingen die in het Latijn gecelebreerd worden*".

Het Latijn hoeft geen belemmering te zijn voor een actieve deelname aan de liturgie. Integendeel; het biedt de mogelijkheid om je waar ook ter wereld werkelijk katholiek te voelen. Of je nu in Parijs, Buenos Aires of Sydney bent, de vaste gregoriaanse gezangen klinken dan bekend en antwoorden in het latijn zijn zoals je dat in je eigen kerk gewoon bent.

Ik heb in het verleden nogal eens het argument moeten aanhoren dat je met de landstaal in ieder geval weet wat je zingt (en zegt). Weten wat je zingt is goed en nodig natuurlijk, maar dat kan net zo makkelijk met het gregoriaans. Als je tenminste bereid bent je er een beetje in te verdiepen. Daarnaast is de katholieke eredienst sowieso geen rationeel gebeuren waarbij we alles woordelijk zouden moeten kunnen begrijpen en uitleggen. Zoals Herman Finkers dat ooit uitdrukte: "*Et in carnatus est* betekent voor mij meer dan alleen maar de *mededeling* dat Hij vlees is geworden".

Het gregoriaans verdraagt weinig, in de zin dat het wel *goed* gezongen moet worden. Zoals wij als koor weten vergt dat veel oefening en discipline. Het zal ook wel één van de redenen zijn dat men destijds zo massaal op liederen in de landstaal is overgestapt. Daarnaast wil men het gregoriaans en het gebruik van

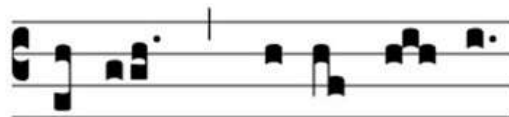
* "katholiek" komt uit het Griekse *katholikos*, wat "algemeen" of "universeel" betekent.

het Latijn nogal eens associëren met een conservatieve geesteshouding, wat in deze tijd blijkbaar als iets negatiefs wordt gezien. Of zoals men dan ook wel pleegt te zeggen: “dat is toch niet meer van deze tijd”. Het is wel zo dat behoudende katholieken doorgaans de voorkeur geven aan de Latijnse liturgie en het gregoriaans, maar het lijkt mij nogal kortzichtig om daaraan de conclusie te verbinden dat het omgekeerde ook geldt.

De bisschop noemde de opluistering van het Hoogfeest van Hemelvaart op 9 mei door ons koor “een vorm van missionair zijn”. Ik hoop dat de bezoekers in de St. Jozefkathedraal dit ook zo hebben ervaren en dat dit heeft bijgedragen aan hun gevoel van wat het betekent om katholiek c.q. lid van een wereldkerk te zijn.

Hans van Saaze

Rooster juni - oktober

juni

Za.	01-06	repetitie
Zo.	02-06	Sacramentsdag
Za.	08-06	repetitie
Zo.	09-06	10 ^e zondag door het jaar
Za.	15-06	repetitie
Zo.	16-06	11 ^e zondag door het jaar
Za.	22-06	repetitie
Zo.	23-06	12 ^e zondag door het jaar
Za.	29-06	repetitie
Zo.	30-06	13 ^e zondag door het jaar

juli

Za.	06-07	repetitie
Zo.	07-07	14 ^e zondag door het jaar
Za.	13-07	Laatste repetitie vóór de zomervakantie
Zo.	14-07	15 ^e zondag door het jaar
Za.	20-07	<i>Geen repetitie</i>
Zo.	21-07	16 ^e zondag door het jaar (repetitie 08.45 uur)
Za.	27-07	<i>Geen repetitie</i>
Zo.	28-07	17 ^e zondag door het jaar (repetitie 08.45 uur)

augustus

Za.	03-08	<i>Geen repetitie</i>
Zo.	04-08	18 ^e zondag door het jaar (repetitie 08.45 uur)
Za.	10-08	<i>Geen repetitie</i>
Zo.	11-08	19 ^e zondag door het jaar (repetitie 08.45 uur)
Do.	15-08	Maria Tenhemelopneming (9.30; repetitie 08.45 uur)
Za.	17-08	<i>Geen repetitie</i>
Zo.	18-08	20 ^e zondag door het jaar (repetitie 08.45 uur)
Za.	24-08	<i>Geen repetitie</i>
Zo.	25-08	21 ^e zondag door het jaar (repetitie 08.45 uur)
Za.	31-08	Eerste repetitie na de zomervakantie

september

Zo.	01-09	22 ^e zondag door het jaar
Za.	07-09	repetitie
Zo.	08-09	23 ^e zondag door het jaar
Za.	14-09	repetitie
Zo.	15-09	24 ^e zondag door het jaar
Za.	21-09	repetitie
Zo.	22-09	25 ^e zondag door het jaar
Za.	28-09	repetitie
Zo.	29-09	26 ^e zondag door het jaar

oktober

Za.	05-10	repetitie
Zo.	06-10	27 ^e zondag door het jaar
Za.	12-10	repetitie
Zo.	13-10	28 ^e zondag door het jaar
Za.	19-10	repetitie
Zo.	20-10	29 ^e zondag door het jaar
Za.	26-10	repetitie
Zo.	27-10	30 ^e zondag door het jaar

Hemelvaart in Groningen (1)

Met Hemelvaart stond het Jozefkoor op het priesterkoor van de Jozefkathedraal in Groningen. Zij zongen de hoogmis en dat klonk heel mooi: de echtgenotes zaten in de kerkbank trots te wezen! Het is altijd weer prachtig om het introitus te horen als het koor naar voren loopt, het geluid zwelt aan en zakt weer wat weg. En dan na de mis het jubelende Regina caeli.

De bisschop van Groningen, Mgr. van den Hout, had het koor uitgenodigd en aangezien Groningen niet naast de deur is, heeft het koor er een mooi uitje van gemaakt.

Op woensdagochtend zijn we met de bus vertrokken. In Vaassen kregen wij een uitstekende lunch bij kasteel Cannenburg. Samen aan tafel: altijd gezellig én tijd om bij te praten. Zo leerde ik nog eens wat: het *Hellemonds* is de taal die de meeste klinkers heeft van alle talen in de wereld!

In Groningen logeerden wij in het Martinihotel, in het centrum en vlakbij de kerk. 's Avonds hebben wij daar heerlijk gegeten met voor de liefhebber een Groningse specialiteit: bakbloedworst als voorgerecht.

Naast de hoogmis op donderdagochtend was de ontvangst bij de bisschop een tweede hoogtepunt. Het was erg leuk om eens binnen te zijn in het bisschoppelijk paleis, de bibliotheek was schitterend.

De terugweg naar Helmond ging via het vestingstadje Bourtange, daar hebben wij een stukje van gezien, de vestingwallen en het marktplein mét de schut die acte de présence gaf. Daar wil ik beslist nog eens terug om er een hele dag aan te besteden.

Donderdagavond rond 20:30 uur waren we terug in Helmond. Het waren heel gezellige en mooie dagen. De organisatie had het perfect voor elkaar.

Bert en Gré Keet

Hemelvaart in Groningen (2)

Het Sint Jozefkoor uit de St. Jozefkerk in Helmond zingt op Hemelvaart in de Sint Jozefkathedraal in Groningen.

De bisschop stelt aan het begin van zijn preek de vraag: 'welk mysterie vieren wij vandaag op deze planken zondag? Ik heb een nieuw woord geleerd: 'een planken zondag', wat betekent een zondag op een doordeweekse dag.

Hoe de hemelvaart precies heeft plaatsgevonden weten we niet. De evangelist Johannes zegt er helemaal niets over en de andere drie vertellen een heel verschillend verhaal.

De bisschop heet het Sint Jozefkoor uit de St. Jozefparochie in Helmond - "waar ik mijn "carrière" begonnen ben" - welkom. Een koor dat jaarlijks een uitstapje maakt en daarbij altijd de mogelijkheid zoekt om een mis te zingen en dat is een vorm van missionair zijn; een bijdrage leveren aan de Latijnse liturgie en dat doet het koor al honderd jaar door elke zondag in de parochiekerk de

hoogmis te zingen met gregoriaanse gezangen. Hij vertelt over de St. Jozefschool in de nieuw opgerichte parochie waarvan Theo Driessen en zijn onderwijzers muzikaal geschoold zijn en de leerlingen zingen leren. Driessen richtte de Sint Jozefzangertjes op en hij nam het dirigentschap over van het Sint Jozefkoor dat kortgeleden zijn 100-jarig bestaan vierde.

Waar is de hemel?

Paus Benedictus heeft gezegd: 'de hemel is geen plek, mensen hebben een plek bij God' Of zoals een theoloog zei: 'God is niet de hemel, waar God is, is de hemel'.

Na de mis wandelt het gezelschap naar het bisschopshuis; de bisschop wijst ons de weg. De bisschop heeft onze uitgenodigd voor koffie met wat erbij. We genieten van roze oranjeboek uit Friesland. En passant kunnen wij ons een indruk vormen van de bisschopszetel met zijn indrukwekkende bibliotheek.

De voorzitter dankt de bisschop voor de hartelijke ontvangst en overhandigt hem het boek over de Helmondse schilder Lucas Gassel en een exemplaar van ons Vesperale.

Wim van Hugten

Met bisschop Ron van den Hout bij de St. Jozefkathedraal

Uitspraken over muziek

Een dirigent sprak

Je kunt precies spelen wat er geschreven staat, maar muziek is meer dan dat. Vergelijk het met een kok die een saus maakt: er staat boter, sap van een halve citroen, een mespuntje zout. Hij proeft en vindt het niet lekker. Hij doet er wat van dit en wat van dat bij. Zo'n kok gaat daarbij uit van zijn eigen smaak. Zo is het ook met muziek. Ik voel dat er in muziek een emotie zit die bij dat moment past. Dat gevoel voeg ik toe.

De zwaan en de olifant

De zwaan schuift sierlijk door het water. De olifant beweegt loopt lomp door het oerwoud. De componist schrijft al veel in de partituur, harder, zachter, opbouwen naar een climax. Maar hoe je dat doet bepaalt de uitvoerende musicus/dirigent. Je moet altijd iets toevoegen. Anders zou je genoeg hebben aan één uitvoering. Waarom zou je naar een andere opname luisteren als iedereen alleen speelt wat er in de partituur staat. In *Le Carnaval des Animaux* waarin Saint-Saëns verschillende dieren beschrijft. De zwaan en de olifant speel je niet hetzelfde. Zwaan speel je sierlijk, de olifant lomp.

Alleen maar noten

Musicus over de Turkse pianist/componist Fazil Say: hij heeft een 'compositie' gemaakt waarin hij alleen de noten geschreven heeft en wij mogen er mee doen wat wij willen. Je moet iets van jezelf aan de noten toevoegen om er muziek van te maken. Als je dat niet doet spelen alle uitvoerenden precies hetzelfde. De noten veranderen niet maar het spelen ervan is steeds verschillend, anders zou het saai worden.

Muziek is een wonder

Een componist maakt de helft, muzikanten geven de andere helft telkens een ander geluid.

Zingen (uitspraak: Christa Widlund)

Zingen is iets van je lijf: Körperarbeit. Je lijf is je instrument, in je lijf zit je instrument. Anders dan de viool etc. Die zijn buiten je lijf. Als zanger kun je je nergens achter verschuilen. Als instrumentalist kun je je tenminste nog achter een instrument verschuilen. Bij zingen komt veel kijken, taal en spiritualiteit, je lijf moet in orde zijn, ontspanningsoefeningen kunnen daaraan bijdragen.

Hemelvaart in Groningen (3)

Een korte samenvatting van onze koorreis 8 mei j.l. naar Groningen.

Rond de klok van 10 uur zijn we bij de Sint Jozefkerk vertrokken richting kasteel Cannenburgh in Vaassen waar we buiten op het terras konden genieten van een kopje koffie of thee en van de mooie omgeving waarna we binnen werden ontvangen voor een goed verzorgde lunch.

Van hieruit vertrokken we naar Groningen naar het Martinihotel wat midden in het centrum lag, waar Pierre de sleutelkaartjes uitdeelde met onze kamernummers zodat we wisten op welke verdieping onze kamer lag. Er was maar één klein probleem: er konden maar 2 personen in de lift. Maar het vriendelijke personeel had al vlug een andere lift beschikbaar gesteld voor onze rolstoelers.

Van het hotel uit gingen we naar een aanlegsteiger waar een rondvaartboot voor ons klaarlag voor een rondvaart door het mooie Groningen. Na terugkomst en ons even opfrissen in het hotel werden we verrast met een heerlijk goed verzorgd keuzemenu, waarna enkele mensen nog even een frisse neus gingen halen.

Zondag 9 mei startten we met een goed ontbijt en nadat iedereen was uitgecheckt gingen we naar de kathedraal voor het inzingen en repeteren voor de mis. Om 11 uur begon de Hoogmis met de bisschop en veel misdienaars. Wat ons opviel dat het zo druk was in de mis en de geweldige uitstraling die er van de gelovigen uitging.

Na de mis brachten we een bezoek aan het bisschopshuis waar we werden ontvangen door bisschop Ron van den Hout met koffie en een Friese koek en waar Hans enkele attenties over Margriet van Cortenbach en Lucas Gassel overhandigde aan de bisschop.

Van hieruit werd de busreis voortgezet naar Bourtange waar we konden genieten van de mooie omgeving en een heerlijke lunch en werd de terug reis met een korte tussenstop aanvaart naar Helmond waar we rond 20.30 uur arriveerden.

Complimenten aan het koorbestuur voor de organisatie. We hebben als koorleden en onze partners genoten van het bezoek aan Groningen.

Frans en Mieke van de Leur

Hemelvaart in Groningen (4)

Je weet wie het zegt.....

Ik begin meteen maar bij het einde van onze twee fantastische dagen naar Groningen. Bij het uitstappen, weer terug in Helmond, liet ik me wat ongelukkig uit door o.a. te zeggen dat het de eerste keer in 100 jaar Sint Jozefkoor was dat we op stap waren samen met echtgenotes. Om er in een adem aan vast te koppelen: "en misschien ook wel de laatste keer." "Och, je weet wie het zegt," hebben ongetwijfeld een aantal gedacht. Nou kunnen we gelukkig veel van elkaar hebben, maar zelf dacht ik toch ook wel: "Wat heb ik nou toch gezegd." Terwijl ik me zo "gruts" voelde en dat even met jullie wilde delen. Want dat meen ik van harte. Wat een verrijking was het om met z'n allen op stap te zijn. We kunnen het blijkbaar uitstekend met elkaar vinden. Het is goed dat het koorbestuur ervoor gekozen heeft om nu eens als afronding van ons eeuwfeest samen met onze echtgenotes eropuit te gaan. Wie van de dames was het ook alweer die regelmatig vroeg: "Wannèèr magge waaj naw ók is mee?" En aldus is geschied naar ieders tevredenheid.

Laat niet onverlet dat het gezien onze gemiddelde leeftijd voor sommigen fysiek wat zwaar was. Maar we hebben het met elkaar geklaard. De ruime opzet van het evenwichtige programma met de nodige rustmomenten droeg daar aan bij. Dat het tweede deel van mijn opmerking, over de laatste keer, niet deugde, dat weten we nu. Vandaar enige nuancering. Ik zie ons namelijk niet zo gauw meer een meerdaags uittapje maken of studiereis zoals we dat voor Corona 2020 nog wel deden. Kevelaer 2017 (met toen nog Antoon Wijnen, Peter en Frans V.) was de laatste keer. Zo'n onderneming zou, als ik voor mezelf spreek, te veel van het goede zijn. Maar wat let ons om nog eens met zijn allen een dagje op stap te gaan? Denk daar eens over na en laat het aan het bestuur weten.

Dat bovendien het eerste deel van mijn opmerking over de eerste keer op stap zijn met z'n allen niet klopt, daar ben ik sinds 28 mei achter, dankzij Gerard. Hij wist zich een eerdere gebeurtenis te herinneren. Op 17 juni 1995 maakten we een uitstapje naar Vaals, Maastricht en Reppel (B.) met de volwassen leden van het Sint Jozefkoor én hun partners vanwege het 70-jarig (?) bestaan van het koor (zie in ons archief het Mededelingenblad jaargang 5 no. 4 augustus 1995 voor een verslag). Conclusie: Laten we maar, nu het nog kan, niet te lang wachten om een derde keer met zijn allen op stap te gaan. 'k Heb er zin in.

Nog even over wat speciaal ons als koor aangaat. Hoe was het zingen in Groningen? Vaak voel ik als ik een opname van ons beluister aanvankelijk een lichtelijke teleurstelling. Ik had het mooier in mijn hoofd. Thuis luister ik zo objectief mogelijk en controleer afspraken en zeker de zuiverheid. Vooral dat laatste zal steeds meer een aandachtspunt van ons koor worden. Met het ouder worden schort het er bij sommigen aan te horen of je op één lijn zit met de ander. Hangen in de toon, bijvoorbeeld bij het herhalen van de eerste alleluia na het vers is één, het er doorheen zakken is twee. Het niet halen van de juiste hoogte in loopjes naar boven of juist wegschieten bij dalende loopjes. Dat gebeurt overigens met de beste bedoelingen en in de volste overtuiging dat het wel goed zit. Dan moet ik aan de tonprater Eddy Buys denken, die als Deutsche dwarsfloitiest zei: "Also, iek blaas het er wel zoiver ien, aber het komt er falsch oit."

Daarnaast groeit met het ouder worden onze routine, onze souplesse, enthousiasme en uitdrukkingsvaardigheid, het leven blazen in de noten, de energie naar het einde brengen, allemaal verworvenheden waar we ons gelukkig mee mogen prijzen. Dus wat dat betreft hebben we niks van doen met de veronderstelde ouder wordende stem. Integendeel. In het offertorium lieten we horen wat we waard zijn. We tilden onszelf en daarmee de toehoorder op. Helemaal in lijn met de aanhef Ascendit = opstijgen en een vredig eindigen op de alleluia. Helemaal Hemelvaart. En dan die lastige communio, waar we niet voor niets zo hard aan gewerkt hebben. Ondanks de solist met het net hoorbare vreemde nootje de eerste en de derde keer bij haec se... (re mi terwijl er toch echt re mi re staat; toch falsch erin geblazen?) deed het geen afbreuk aan dit doorleefde gezang. Wow. Dit is wie en wat we zijn. En dan die introitus. Mannen van Galilea, gezongen door die mannen van het Sint Jozefkoor. Dat laat je toch niet koud? Daar word je toch ten diepste door geraakt. "Gruts" ben ik op jullie, en je mag weten wie het zegt.

Thuis hoor je meer dingetjes maar heb je ook totaal niet de beleving van het moment, die het geheel tot een geweldige ervaring maakte. Gauw vergeten die opname en nagenieten van wat we samen gepresteerd hebben. Geen wonder dat we complimenten kregen voor het groots geluid. De H. Mis was voor onze begrippen wel heel erg goed bezocht en het volk zong luidkeels mee. Dat waren natuurlijk ook onze dames.

Jos Leenen

Hemelvaart in Groningen (5)

Naar Groningen, 8 en 9 mei 2024.

Er op uit met de bus! Dat is relaxed, niet zelf dat hele eind naar Groningen rijden en weer terug. Dit geeft al meteen een ontspannen gevoel. Iedereen heeft er zin in.

Met zorg gekozen lunchplaatsen, hotel met fijne bedden en goede keuken. Een grote pluim voor de organisatie.

Het doel van deze trip was natuurlijk de hoogmis met Hemelvaart zingen in de St. Jozefkathedraal in Groningen, gecelebreerd door Monseigneur van den Hout. Het klonk fantastisch, alsof het een groot koor was. De complimenten bleven dan ook niet uit. Ook leuk was het koffiedrinken in het bisschopshuis.

Er werd gewandeld met enkelen en aan tafel zaten we weer met anderen; het was een grote familie met een goede onderlinge sfeer. Het was wel vermoeiend maar onvergetelijk. Een mooie blijvende herinnering.

Han en Wilma Jansen

Uit de oude doos (9)

De Stem van Sint Jozef

14 april 1956, 4e jaargang No. 12

4e Jaargang no. 12

14 april 1956.

Zelfstandig zingen.

Al vaak heb ik gemerkt dat men, als men in koor zingt, veel beter let op goed afgewerkt zingen, dan wanneer men in kleine groep zingt of alleen. Het is net of dan uitspraak, lengte van noten, zuiver zingen niet meer van belang is, terwijl dit alles dan veel meer nog verzorgd moet worden.

De eerste fout die gemaakt wordt als men alleen zingt is: men meent dat men dan veel harder moet zingen. Weet je wel als je hard zingt, het dan veel moeilijker is om je stem te beheersen?

Je hoeft niet te denken, dat je met hard zingen een groter effect bereikt. Meestal zal men minder luisteren als er hard gezongen wordt, dan bij zacht zingen. Een plaats waar zeker veel en veel te hard gezongen wordt is b.v. op Rozenhof. Alle groepen bezondigen zich hieraan op de allereerste plaats; en de regels die op de zangles zo vaak herhaald worden, waar men op letten moet, worden daar dan ook veelal totaal verwaarloosd.

Men moet eraan denken, dat op Rozenhof slechts één voorzanger moet zingen, wat voor voorzangers bestemd is.

Th.Driessen.

Hemelvaart in Groningen (6)

In de pontificale Hoogmis ter afsluiting van het 100-jarig jubileumjaar van ons koor was de bisschop van het bisdom Groningen en Leeuwarden de hoofdcelebrant. De bisschop was Ron van den Hout die zijn "carrière" begon in onze St. Jozefkerk.

Na afloop van deze mis nodigde de bisschop ons van harte uit voor een tegenbezoek in zijn bisdom en wel in de St. Jozefkathedraal te Groningen. Hoe toepasselijk de namen van beide kerken! Uiteraard heeft het bestuur besloten hier graag gehoor aan te geven. Uiteindelijk werd een 2-daagse reis georganiseerd voor de leden van ons koor met echtgenotes en werd een leuk programma vastgesteld.

We vertrokken op 8 mei, daags voor Hemelvaart, om 10.00 uur vanuit Helmond met 10 koorleden en 9 echtgenotes in een luxe touringcar. Rond 12.00 uur lunchten we in kasteel Cannenburgh in Vaassen en vertrokken daarna naar ons hotel in Groningen, het Martinihotel.

Voordat we de rondvaart hadden, zijn Fieke en ik even naar de St. Jozefkathedraal gelopen, die helaas op slot was, en hebben het St. Anthony

Gasthuis (een soort begijnhofje) bezichtigd. Het was zeker de moeite waard. Na een heerlijk diner en een kleine stadswandeling gingen we naar bed.

Hemelvaartsdag stond uiteraard in het teken van het opluisteren van de Hoogmis. Na het ontbijt en uitchecken vertrokken we naar de kathedraal voor de repetitie. De Hoogmis begon om 11.00 uur en de kathedraal was goed bezet. We hebben ons beste beentje voorgezet en mogen, denk ik, met een goed gevoel hierop terugkijken. Na de Hoogmis liepen we, inclusief de bisschop, naar het bisschopshuis voor een kop koffie met iets lekkers erbij. Ook werd door enkelen nog de bibliotheek bewonderd.

Op weg naar huis werd nog een bezoek gebracht aan het vestingstadje Bourtagne, alwaar we de lunch gebruikten. Rond 20.30 uur waren we weer terug in Helmond.

Rest mij tenslotte nog het bestuur en diegenen die meegeholpen hebben met de organisatie van deze reis te bedanken voor de uitstekende wijze waarop alles is georganiseerd. Nogmaals dank daarvoor.

Jos Bastiaans

Foto's Hemelvaart in Groningen

In dit mededelingenblad zijn een aantal foto's van onze reis naar Groningen afgedrukt. Alle foto's van Groningen zijn te bekijken in ons digitale fotoalbum op de Google Drive, toegankelijk via de ledenpagina van onze website. In het fotoalbum ga je daarvoor naar de map '2024 Groningen':

Mijn Drive > Bestanden Sint Jozefkoor ▾

X 1 geselecteerd

Naam	↑
 1. Jaarverslagen	
 2. Ledenvergaderingen	
 3. Mededelingenblad	
 4. Archief	
 5. Fotoalbum	
 6. Platen en CDs	
 7. Gezangen TV-missen 2018-2020	
 8. Video-bestanden	
 9. Audio-bestanden	

Mijn Drive > Bestanden Sint Jozefk... > 5. Fotoalbum ▾

X 1 geselecteerd

Naam	↓
 2024 Groningen	
 2023 Project polyfonie 5 februari	
 2023 Foto's lunch 8 oktober 2023	
 2023 Ceciliafeest	
 2023 Afsluiting jubileumjaar	
 2022 Opening Jubileumjaar	
 2022 Eeuwfeest - foto's 15 oktober 2022	
 2022 Ceciliafeest	

Uit de oude doos (10)

De Stem van Sint Josef

20 februari 1954, 2e jaargang No. 7

Visite a la salle de Paliographie

Tot slot van het reisverhaal over Solesmes wil ik met U een kijkje nemen in de bibliotheek van de Abdij der Benedictijnen te Solesmes. Hier ben je als het ware in het hart van de zingende kerk. Gewijde rust gaat er uit van deze zaal, waar het zonlicht stoffige stralen laat vallen op lange rijen boeken. Uit alle delen der wereld zijn hier de handschriften welke betrekking hebben op de kerkmuziek, verzameld, o.a. ook uit Nederland, uit de buurt van Utrecht, Leiden en Amsterdam. Het doel van al die handschriften, deels origineel en deels foto-copien, wordt duidelijk als men de grote vergelijkingstabellen ziet, waarop een melodie wel 25 tot 30 keer in verschillende notatie's is opgeschreven welke gehaald zijn uit de handschriften van verschillende tijden. Door vergelijking van al die melodien komen we tot de conclusie, welke bovenaan in 't rood wordt geschreven. Deze rode melodie is dan de reconstructie van de oudste bekende melodie. Zodoende worden er telkens verbeteringen aangebracht aan de gradualen en de nieuwe uitgaven hebben dan ook verscheidene vernieuwingen ondergaan o.a. het herstellen van de oriscus en de bi en tristropa. U zult begrepen hebben wat de monniken met hun werk nastreven: terug te leven tot de oorspronkelijke melodie en rythme, door bestudering, vergelijking en interpretatie van alle handschriften. Denk niet als U leest, aan oude handschriften en maffe geleerden met dorre gezichten, die met ganzeveren schrijven. Neen het onderzoek is zeer modern en geschied tegenwoordig zeer veel d.m.v. microscopien. Dat wil zeggen dat op 'n plaatje van ong. 1 dm² een twaalftal pagina's staan afgedrukt, welke door een microscoop bekeken worden. U kunt zelf nagaan hoeveel voordelen dit biedt boven het gesjouw van die lijvige boekdelen. Als je eens denkt over het werk dat die monniken in de Salle de Paliographie verrichten, dat eindeloos en minuscuaal werk van noot voor noot reconstrueren, dan voel je dat deze mensen een diep besef hebben voor de schoonheid en grote waarde van het Gregoriaans.

En het is daarom dat ik alle koorleden zou willen toewensen eens een bezoek te brengen aan Solesmes om tot 'n beter besef te komen, wat we eigenlijk in de Kerk doen.

P. VERBAKEL.

Verjaardagen

19 september	Jos Bastiaans
23 september	Albert Scheepers
15 oktober	Jo Kuijpers
26 oktober	Sjef Strik

Bestuur, dirigent en leden feliciteren je van harte en wensen je een fijne verjaardag toe!

Voor de digitale versie:
<https://www.sintjosefkoorhelmond.nl/mededelingenblad>